N°. 348.

DE GRONDWET.

1854.

VERSCHIJNT
Alle dagen, behalve Zon- en Feestdagen.

PRIJS DER ADVERTENTIEN:
Van één tot zes regels. . . . . *f* 1.00.
Voor elken regel meer. . . . . „ 0.15.
Behalve de 35 cts. zegelgeld.
Aankondigingen van geboorte, huwelijken en overlijden, worden geplaatst tegen betaling van *f* 1, het zegelgeld daaronder begrepen.

ZATURDAG 8 JULIJ.

UITGEVER-DIRECTEUR:
C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.
Hoofd-Correspondenten **M. Schooneveld en Zoon**, Beurssteeg, te Amsterdam.
Brieven **franco** aan het Bureau **De Grondwet**. Jan Hendrikstraat, n°. 259.

ABONNEMENTSPRIJS:
Voor 's Gravenhage per 3 maanden . . . . . *f* 4.50.
Voor de overige steden des Rijks . . . . . „ 5.50.

Hoofd-Bureau voor Ned. Oost-Indië:
VAN HAREN NOMAN EN KOLFF, te Batavia.
Prijs franco per Landmail voor Java en buitenbezittingen per jaar, met vooruitbetaling bij het nemen van het abonnement *f* 70, Ned. Cour.

De expeditie van den Amerikaanschen commodore [illegible] naar Japan, en de goede uitkomsten, welke hij daarvan heeft verkregen, staan in naauw verband tot onzen handel met dit land en tot onzen veeljarigen invloed aldaar. De Amerikanen zijn in hunne poging geslaagd, en hebben een allezins voordeelig tractaat met Japan gesloten, waarvan wij den tekst in ons No. 345 mededeelden, en krachtens hetwelk de aangeknoopte relatiën, binnen eene gegeven tijdruimte, verder zullen worden uitgebreid. Engeland, steeds op de uitbreiding van zijn handel en invloed naijverig, heeft zich gehaast, het voorbeeld van Amerika te volgen; en lord JOHN RUSSELL verklaarde, dezer dagen, in het Lagerhuis (zie *Staats-Ct.* van 27 Junij jl.), „dat aan den „heer BOWRING, den nieuwen gouverneur der Britsche „nederzettingen in China, bevel was gezonden, om „zich onverwijld naar Japan te begeven, ten einde voor „den Britschen handel toegang in Japan te verkrijgen, „op gelijke voorwaarden als de Vereenigde Staten gezegd worden bedongen te hebben„.

Wat heeft het Nederlandsche Gouvernement verrigt in deze zaak? Is onze invloed in Japan *overvleugeld* geworden; of heeft men gewaakt voor het behoud van dien invloed? Gewigtige vragen, welke inderdaad bij de aanstaande zamenkomst der Tweede Kamer eenige overweging verdienen. Reeds in de zitting van 25 Nov. jl. vestigde de heer VAN HOËVELL de aandacht der Kamer op Amerika's pogingen betrekkelijk Japan en op het hooge gewigt, dat er voor ons land in gelegen was, dat onze belangen niet op den achtergrond zouden raken.

Ik heb alleen het woord gevraagd, om aan den heer Minister van Buitenlandsche Zaken twee vragen te doen. Vooreerst wil ik zijne aandacht vestigen op eene gebeurtenis, die in de laatste maanden onzer aller aandacht getrokken heeft. Ons land heeft eeuwen lang in eene bijzondere betrekking verkeerd met een groot rijk, met Japan. Wij hebben in de laatste jaren, naar het mij voorkomt, èn van de voordeelen, èn van den roem die wij in vroegeren tijd door die betrekking met Japan genoten, langzamerhand veel verloren. Onze handel met dat rijk is al meer en meer ingekrompen, en in plaats, dat de toestand onzer vestiging aldaar zou verbeteren en onze invloed uitbreiden, geschiedt juist het tegenovergestelde. Er zijn dikwijls stemmen opgegaan, die de regering den weg hebben aangewezen dien zij behoorde te volgen. Men zeide: wanneer gij het Japansche gouvernement dreigt met het opbreken van onze vestiging aldaar, en wanneer gij zelfs een aanvang maakt met die bedreiging ten uitvoer te leggen, dan zult gij vele concessien van het Japansche rijk kunnen verkrijgen; want men heeft u noodig. Die raadgevingen zijn echter niet gevolgd. Men is op den ouden weg blijven voortgaan. En wat gebeurt er nu? Het Amerikaansche gouvernement zendt eene expeditie naar Japan, ten einde met het Japansche gouvernement onderhandelingen aan te knoopen over de vestiging van een Amerikaansch etablissement in dat rijk, en over het openen van de Japansche havens voor den algemeenen handel met Amerika in het bijzonder. Elke kenner van het Japansche rijk, dien ik gesproken heb, was er van overtuigd, dat van de expeditie geen de minste uitkomst zou te ver[illegible] nu, mijne heeren, hebben ons de nieuwsbladen gemeld, dat die expeditie werkelijk in Japan is geweest, dat zij daar vriendschappelijk is ontvangen, dat er betrekkingen zijn aangeknoopt, en dat ze eene maand of drie later, wanneer de moesson gunstig zal zijn, zou terug keeren. Ik, mijne heeren, beschouw die gebeurtenis als van veel gewigt; ik vrees, dat nu een ander gouvernement doen zal, hetgeen eigenlijk het onze had behooren te doen, dat een vreemde staat de taak zal vervullen, die, uit den aard der zaak, op ons rustte; dat door de bemoeijingen van het Amerikaansche gouvernement het Japansche rijk binnen eenige jaren zal worden opengesteld voor, althans in betrekking zal worden gebragt met den wereldhandel, en dat onze belangen geheel en al op den achtergrond zullen geraken. Ik vrees dit, tenzij het ministerie nu reeds doeltreffende maatregelen hebbe genomen om dit te voorkomen, en groote werkzaamheid hebbe aan den dag gelegd; tenzij wij op eene voorzigtige wijze in die zaak tusschenbeide kome. Ik neem dus de vrijheid aan den heer minister van Buitenlandsche Zaken beleefd te verzoeken, wel eenige mededeelingen te willen doen, omtrent hetgeen ons gouvernement gedaan heeft of voornemens is te doen in deze belangrijke aangelegenheid.„

De Regering (de heer VAN HALL) antwoordde daarop, dat men niet had kunnen dreigen met opruiming van het etablissement; want dat men de regering juist die opruiming tot verwijt zou hebben gemaakt, indien de Amerikanen mogten slagen in hunne pogingen. De overleden Koning had, in 1844, eene missie naar Japan gezonden, om de regering van dat land aan te sporen, zich meer in gemeenschap te stellen met andere volken en om vooral niet af te weren de pogingen, die daartoe zouden worden in het werk gesteld. De heer VAN HALL meende, dat die aanmaning later vernieuwd was. Ten aanzien van de Amerikaansche expeditie in het bijzonder, vervolgde de Minister aldus:

Wat deze aangelegenheid op dit oogenblik betreft, zoo kan ik der vergadering mededeelen, in antwoord op de hiertoe gedane vraag, dat aan de regering van Amerika op hare aanvraag de verzekering is gegeven, dat Nederland alles zou doen wat mogelijk was om alle vredelievende pogingen der Amerikanen op Japan te bevorderen en dat ook werkelijk de noodige orders gezonden zijn om dit uit te voeren, Want ook wij wenschen te bevorderen het doel, dat ik geloof dat de Amerikaansche regering bezielt, om Japan te brengen in gemeenschap met andere landen en zulks te doen op eene vredelievende wijze, omdat wij van oordeel zijn, dat het goed, dat men een ander wil brengen, moet toegebragt worden, op zulk eene wijze, dat die ander gerekend kan worden het vrijwillig aan te nemen.

Inmiddels zijn nu de ontwerpen van Amerika gelukt; er is een tractaat gesloten, en het zal nu, meenen wij, tijd zijn te vernemen, in hoever het Nederlandsche Gouvernement, als bemiddelaar, zijn invloed naast dat van Amerika heeft weten te handhaven. Volgens den *China-Mail* zou Japan geweigerd hebben, om ook andere natiën in dezelfde voordeelen als de Amerikanen te doen deelen, hetgeen, werd dit berigt bevestigd, een uitsluitend voordeel voor Amerika zou daarstellen. Zoodanig uitsluitend tractaat strookt voorzeker niet met onze belangen; want al onze ijver en al onze invloed, in Japan sedert eeuwen betoond, zouden daardoor in eens verloren gaan.

Wij achten dit onderwerp van zoo uitnemend belang voor ons vaderland, dat wij vertrouwen, dat de Regering de meest volledige inlichtingen zal geven omtrent den waren stand der zaak, opdat wij, op officieele wijs, te weten komen van welken aard het Amerikaansch-Japansch tractaat is, en hoedanig het Gouvernement voor de Nederlandsche belangen heeft gewaakt.

't Was te verwachten, dat het Tijdschrift *de Vereeniging*, onder zijne politieke beschouwingen, eene stem zou doen hooren over den voor de anti-revolutionnaire partij ongunstigen uitslag der verkiezingen.

Het vangt zijne beschouwingen aan met de betuiging van zijn leedwezen, „over het verlies, hetwelk het „Vaderland, de Kerk en de anti-revolutionnairen zullen „lijden, door de verwijdering uit de Kamer van onzen „uitstekenden en eenigen GROEN VAN PRINSTERER,„ en hierop volgt onmiddellijk eene lofrede, die in de beantwoording der vragen: wie de heer GROEN toch is? wat hij belijdt? en wat hij bestrijdt? ons op nieuw overtuigde, dat het niet gemakkelijk is, het wezen van den vorm der afgoderij te onderscheiden. Men kan uitstekende vertoogen leveren over het onbetamelijke der vergoding van den mensch; niet zelden komt, ook bij de toepassing, als bij verrassing de strekking neder op het „nul n'aura d'esprit que nous et nos amis.„

De politieke beschouwer treedt in eene nadere ontwikkeling, dat de niet-herkiezing van den heer GROEN is een verlies voor

zijne *partij;*
den *Staat;*
den *Koning;*
de *Kerk.*

Wat het verlies voor zijne *partij* betreft, daaraan twijfelt niemand welligt. Alleen *wij* achten het meer een voordeel. Misschien zijn de ware beginselen der anti-revolutionnaire partij te zeer vereenzelvigd met de persoonlijkheid van haar hoofd; want buiten tegenspraak beschouwde men den heer GROEN als de type zijner partij, ofschoon niet zelden werd erkend, dat vele harer leden op sommige punten niet met het hoofd of den leider overeenstemden. In de Kamer bleek, bij de behandeling van de meeste wets-ontwerpen, dat practische kennis hem geheel ontbrak, en algemeen werd de klagt gehoord, dat zijne, in de lucht zwevende beschouwingen aan geen plaats of tijd gebonden waren, maar door het kamergewelf gedrukt werden. In het dagelijksche leven teruggekeerd, blijft er meer tijd over tot vergadering van die kennis, die alleen in het maatschappelijk verkeer verkrijgbaar, en ook voor de beoefening van het staatsregt verkieselijk is boven den beperkten kring van enkele vrienden, waardoor, omdat zij niet bestand zijn tegen het overwigt van intellectuele en materiële meerderheid, de eenzijdigheid van beschouwing zoozeer gevoed wordt. De terugtred uit het politieke leven is voor de partij eene aanwinst, opdat te meer blijke, dat hare beginselen zich in het leven kunnen verwezenlijken; en uit dát oogpunt durven wij wel een stap verder gaan en vragen: of niet menigmaal de belangen der anti-revolutionnairen door onvoorzigtigheid zijn benadeeld; of niet, waar het de behartiging dier belangen betrof, de heer GROEN menigmaal personen en zaken heeft verward en immers persoonlijke vete of partijtwist vaak deed vergeten, wat de taak en de roeping van den Volksvertegenwoordiger was, vaak tot drijfveer genomen was de spreuk: „Vivent les principes, perisse le monde!„ Met dat gevoelen stemt volkomen overeen de handelwijze van vele kiezers, tot de anti-revolutionnaire partij zelve behoorende, die òf zich onthouden hebben van de stemming, òf hunne keuze op anderen hebben uitgebragt tot bewijs, dat zij de niet-herkiezing van den GROEN niet wenschen beschouwd te hebben als een verlies voor hunne partij.

Wel achten wij de niet-herkiezing van den heer GROEN een verlies voor *de Kerk*, zoo men daaronder moet verstaan de orthodox-gereformeerde lidmaten der Nederlandsche Hervormde kerk; *niet* als men aan het bestaande Hervormde kerkgenootschap denkt. Het duldt geen tegenspraak, indien wij beweren, dat de meerderheid der Kerkleden dat verlies niet erkennen. Het wordt meer en meer duidelijk en klaar, dat de Kerkbesturen niet staan aan de zijde der anti-revolutionnairen, en van die zijde, nu in alles en overal de kalmte is teruggekeerd, geene rekening kon gemaakt worden op welwillende ondersteuning. Het is openbaar, dat men de verschillen, die dat kerkgenootschap verdeelen, juist toeschrijft aan de woelingen der partij, waarvan de heer GROEN de leider is; en hoe zou men dan durven gelooven, dat zijne verwijdering uit de Kamer als een verlies „*voor de Kerk*„ wordt aangemerkt?

Maar wij erkennen het, doch alléén in den duidelijk door ons, bereids in No. 342 omschreven zin, „de „*Staat* heeft er belang bij, dat in de Kamer al de „rigtingen vertegenwoordigd zijn; dat de zaken van „alle zijden beoordeeld worden; dat er door verschil „van gevoelen *licht opga*„. Wij stemmen dat *de Vereeniging* toe, en wenschen het zelfs *in casu* toegepast te zien, zoo men ons het bewijs levert, dat de anti-revolutionnaire leden, en daaronder vooral de heer GROEN, over eenig onderwerp van wetgeving of Staatsbestuur, *licht heeft doen opgaan.* Wij spreken nu niet van den onbeduidenden invloed, dien de partij toont uit te oefenen; vooral blijkbaar uit de soberheid van het getal stemmen, die hare kandidaten in de hoofdstad en in de residentie verkrijgen; maar wij durven vragen, of werkelijk van hare zijde eenig licht is opgegaan bij de beraadslaging over wetsontwerpen? Zoo de taak van den Volksvertegenwoordiger hoofdzakelijk bestond in aanhoudende critiek, gewijzigd naar personen en omstandigheden, maar altijd met het doel, om de bijzondere belangen der partij te bevorderen, dan mogt de heer GROEN in de Kamer niet ontbreken. De kiezers zagen teregt in, dat in die aanhoudende bespiegelingen geen heil voor Nederland te vinden is, en daarom ontmoet het betoog, dat de niet-herkiezing van dien heer een verlies is voor den Staat, geen weêrklank. Bovendien kan het dagblad *de Nederlander* voortdurend de taak blijven vervullen, die de heer GROEN op zich

nam, omdat, wat in de Kamer door hem geproken was, toch in dat orgaan gewoonlijk, onder allerlei vormen en in menigerlei citaat, werd herhaald.

Maar, als men de eenvoudigen durft voorhouden: „dat in de niet-herkiezing van de heeren GROEN en „VAN DER BRUGGHEN de vrijzinnigen een strijd hebben „gevoerd *tegen het Hoogste Wezen*; *dewijl die heeren* „*IN ZIJN NAAM spraken*, *op ZIJN bevel optraden*, *op* „*ZIJN bevel aftreden*„; dan is het zeker een verlies; maar dan durven wij vrijmoedig verklaren, dat Gods naam niet slechts ijdellijk wordt gebruikt, maar grootelijks *gelasterd*, en wij hierin een sterk sprekend bewijs hebben, wat er van het *droit divin* in de hand der anti-revolutionnaire partij worden kan.

Of het door Z. M. den Koning zoo volmondig zal worden erkend, „*dat de heer* GROEN *'s Konings troon* „*op zijne ware grondvesten vestigde*„, kunnen wij niet verklaren; maar zeker is het, dat eerbied voor den Koning en gehechtheid aan Zijn persoon, steeds in verhouding schijnen te blijven tot de vervulling der eischen van de anti-revolutionnaire partij.

De Nederlander zegt:

„Bij de *herstemmingen* heeft het Ministerie eene volkomene overwinning op de *vrijzinnige* tegenstanders en op de *anti-revolutionnaire* bondgenooten behaald.„

Wij gelooven, dat er in den laatsten tijd meer dan één blijk gegeven is, dat het Ministerie op *vrijzinnige bondgenooten* en *anti-revolutionnaire tegenstanders* rekening maakt.

Het schijnt, dat *de Nederlander* het niet eens is met de *Arnhemsche Courant*, die, ook van hen, die spraken en stemden *vóór* de wet op de kerkgenootschappen en *tegen* het voorstel der negen leden, sommigen wil geteld hebben onder de mannen „van waarlijk constitutionnele beginselen.„

„Waarom niet?„ vraagt *de Nederlander*: „vooral, wanneer het Ministerie van Hall zelf zich, met eene *verrassende* en tegelijk *stoute* wending, bij de vrienden van het vorige kabinet voegt.„

Men gevoelt, wat al in die enkele opmerking ligt. Naar onze meening, wordt daarin de stemming der meerderheid in de Kamer, over genoemde onderwerpen, implicite strijdig verklaard met de „waarlijk constitutionnele beginselen.„

Op zonderlinge, en voegen wij er bij, op raadselachtige wijs, tracht *de Nederlander*, door het aanhalen van eenige data, zijne insinuatie, dat de politiek der constitutionnelen steeds bestaan heeft in het *verbuigen* of *verbreken* van constitutiën, te regtvaardigen.

Ziet hier wat *de Nederlander* zegt:

Voor eene bedaarde discussie is het niet wenschelijk *lasterlijke aantijging* te noemen datgene, waarvan men nader bewijs vraagt.

De Grondwet vraagt *een enkel bewijs* uit de geschiedenis der vrijzinnigen in ons land.

„Om meer dan één bewijs, of liever om één doorloopend bewijs te vinden, herleze zij de geschiedenis van Nederland van 1795—1854.

Wil ze voorbeelden van *verbreken*, ze lette, om uit vele enkele te noemen, op den 22 *Januarij* 1798, op den 12 *Junij* 1798, op den 18 *September* 1801, en op hetgeen in *September* 1830 en in *Maart* 1848 geschied is.

Wil ze voorbeelden van *verbuigen*, ze vrage zich zonder te meesmuilen, af, of waarlijk de zonderlinge *buigzaamheid* eener Grondwet, waar ze onder *vrijzinnige* toepassing geraakt, in geen enkel voorbeeld, noch van *Besluiten* vóór, noch van *Wetten* na 1848 openbaar was.

Ook houde men in het oog, dat de aard eener theorie door voorbeelden uit het *buitenland* genomen evenzeer toegelicht wordt. *De Grondwet* zelve schijnt te bevroeden, dat onze meening door buitenlandsche voorbeelden zou kunnen worden gestaafd.

Wij verklaren, rondborstig, dit antwoord niet te begrijpen.

De Nederlander gelieve op te geven, *op welke wijze* constitutiën zijn *verbroken* op 22 Januarij 1798, op 12 Junij 1798, op 18 September 1801, in September 1830, in Maart 1848.

Ook wat *de Nederlander* zoo al rangschikt onder *de constitutionnelen*.

Tevens, of de duistere zinsnede omtrent *de verbuiging van constitutiën*, niet zou toelaten, daarvan, tot opheldering, eenig practisch voorbeeld, eenig feit op te geven.

Wij zullen gaarne op *feiten* antwoorden. Redeneren op sophistische stellingen en op duistere anti-revolutionnaire „eigenaardigheden„, zou zijn, gelijk *de Nederlander* doet: „vechten tegen de windmolens„.

Hoogst opmerkelijk achten wij, wat Ds. Heldring dezer dagen schrijft:

„Den loop der verkiezingen heb ik met warme belangstelling gadegeslagen. De eenige goede zaak, die ik er in gezien heb, is het eind der droevige combinatiën van de April-bewegingen van het jaar 1853. Ik meen, dat het Christelijk beginsel slechts schade kan lijden, wanneer het zich aan plotseling opkomende politieke of kerkelijke bewegingen *zóó* moet aansluiten, dat het een wezenlijk deel er van schijnt uit te maken. *Noch ik, noch vele mijner vrienden hebben gedeeld in de opgewondene toestanden van dien tijd. Ik heb geheel gezwegen. Ik heb het goede er in gewaardeerd, het gevaarlijke afgekeurd.* Ofschoon de uitkomsten mij aangenaam waren, zoo maakten het op mij een onaangenamen indruk, dat de keuze van sommige leden vereenzelvigd werd met de April-beweging.„

„Een Ministerie te zien vallen en plaats maken voor een ander, dat op zijne beurt evenzeer bereid was om alle geschiedenis en ook de geschiedenis van April 1853 te vergeten; dat konde nooit dan tot een droevig einde leiden. De April-beweging, ofschoon kerkelijk politiek, voerde tot niets dan tot den val van het Ministerie Thorbecke en tot een onverdienden haat tegen de anti-revolutionnairen.„

„Dat niemand ons beschuldige eenig deel gehad te hebben in de April-bewegingen.„

Onder het opschrift: „*De uitvoering der belastingwetten*„, deelt de *Provinciale Zeeuwsche Courant* een artikel mede, dat, meenen wij, wel waardig is, onder de aandacht onzer lezers gebragt te worden.

Het is van den volgenden inhoud:

Wel nimmer zullen er belastingwetten kunnen worden vervaardigd, die niet aan de ééne zijde door kwade trouw en spitsvondigheid geheel of gedeeltelijk kunnen worden ontdoken; aan de andere zijde door overdrevenen, niet altijd belangloozen ijver der ambtenaren, bij eene kleingeestige toepassing der letter, tot kwelling van welgezinde, ter goeder trouw dwalende of op eene vroegere en vrijgeviger wijze van uitvoering steunende ingezetenen, kunnen worden misbruikt. Die wijze van uitvoering, ziedaar waar het op aankomt. Wij willen hier niet eens onderzoeken, of niet deze en gene accijnsen, vooral op de eerste levensmiddelen, behoorden te worden afgeschaft; of niet de tekst der wetten, zoo daarop, als op andere onderwerpen, althans voor veel verbetering vatbaar is: neen! wij houden ons voorloopig aan de *bestaande* verordeningen, en vragen alleen, hoe het komt, dat bijna overal in het rijk, onder *dezelfde* wetten als vóór de optreding van het tegenwoordig ministerie, thans een kreet opgaat over de kwelling, die door rijks- en gemeenteambtenaren den ingezetenen wordt aangedaan; over het heirleger processen-verbaal, hetwelk aan de regterlijke magt ter vervolging wordt opgezonden; kortom, over de meer en meer doorbrekende zucht, om met verzaking van al wat billijkheid en gezond verstand bij de uitlegging der wetsbepalingen aanbevelen, de belastingen *productief*, meer en meer *productief* te maken.

Waar eene regering zooveel kleingeestigheid, zooveel vexatie niet wil, daar zullen zich de ambtenaren er wel voor wachten. Dezen, waar zij niet blijkbaar zelfstandig handelen, moet men nooit te hard vallen. Zij worden, door de belangen van hun huisgezin, gedrongen zich aangenaam te maken bij hunne chefs; dezen bij het rijksbestuur. Gaat van dáár, gelijk eindelijk op sommige punten reeds ten deele geschied is, de wenk uit, om de billijkheid in acht te nemen en in twijfelachtige gevallen de wet eer ten vóór- dan ten nadeele der belastingschuldigen uit te leggen; de vexatiën zullen verdwijnen, en het eigenbelang der ambtenaren, hunne zucht tot bevordering, zullen hen dringen in den milden geest der landsregering te handelen. Gemeentebesturen en ambtenaren volgen van zelve den algemeenen gang der zaken. Het geldt ook hier: *Principis ad vultum totus componitur orbis* (geheel de wereld schikt zich naar de gelaatsuitdrukking van den vorst); en daar in een constitutionnelen staat de keizer of koning zelf zich wel niet met de uitvoering der belastingwetten bemoeit, waarvoor zijne ministers verantwoordelijk zijn, zoo zijn deze hier, de *principes* of opperhoofden.

Zou het niet alzoo even verstandig en staatkundig, als billijk en regtvaardig zijn, dat de regering indachtig werd op het verkeerde van den sedert eenigen tijd ingeslagen weg? Dat zij zich beijverde de toenemende ontevredenheid te bedaren en voortging met hetgene zij reeds aanvankelijk schijnt begonnen te zijn, onredelijke toepassing der wetten voor te komen en tegen te gaan, ja! te doen blijken, hoe het haar vaste wil is, zoowel de ingezetenen tegen willekeur, als de schatkist tegen de kwade trouw van opzettelijke sluikers te beschermen?

Aanleiding tot dit artikel gaven ons onderscheidene klagten, dezer dagen geuit over ongehoorde wetsuitlegging door verschillende rijks-ambtenaren.

Buitenland.

ALGEMEEN OVERZIGT.

Gisteren heeft de telegraaf het belangrijke berigt aangebragt, dat het geheele Turksche leger in Azië verstrooid was. Het stond onder het bevel van Selim-Pacha en was 34,000 man sterk; toen het tegen Gouriel, ten N. W. van Batoun gelegen, oprukte, zou het door generaal Andrinokoff aangevallen en geheel geslagen zijn, waarbij het 13 stukken, 35 vaandels en 3 geheele kampen zou hebben verloren. Deze berigten zijn nog niet nader bevestigd; maar het is te vreezen, dat zij bevonden zullen worden allezins met de waarheid overeen te komen, daar dit leger grootendeels uit Baschi-Boejoeks of ongeregelde troepen bestaat, die, hoe moedig ook, evenwel niet tegenover een wel gedisciplineerden vijand stand weten te houden.

Een ander vrij belangrijk feit, insgelijks per telegraaf medegedeeld, bestaat in het uitloopen van de Russische vloot uit de haven van Sebastopol, die de kruisers voor die haven zou beschoten hebben, terwijl de vloten te Varna en te Bayardsick liggen. De Russen zouden zich echter weder in de haven teruggetrokken hebben, toen de gecombineerde vloot opdaagde. Dit schijnt dus eene poging tot herhaling van de «*moedige*» daad bij Sinope geweest te zijn.

Een hoogst belangrijk feit, dat van verschillende zijden en op stelligen toon wordt medegedeeld, bestaat in het inschepen van eene divisie van een expeditieleger naar de Oostzee. De troepen zullen door Frankrijk, de schepen, om ze over te brengen, door Engeland worden geleverd. De Engelsche bladen noemen de namen van de bestemde vaartuigen. Dit corps zal onder bevel van generaal Baraguay-d'Hilliers staan, en de eerste divisie reeds overmorgen vertrekt, zal onmiddellijk door de tweede worden gevolgd. Men mag dus aannemen, dat de Westersche mogendheden weldra een beslissenden slag in de Oostzee zullen wagen, en dat men tot de overtuiging is gekomen, dat men zonder landingstroepen niets e[illegible] kan uitrigten.

Uit Berlijn deelt men den woordelijken inhoud mede van de belangrijkste zinsneden der Oostenrijksche nota van 2 Junij en van de depêche van het Pruissische gouvernement, die dat stuk ondersteunt. (zie Duitsche [illegible]) De toon van deze stukken is krachtig en vriendschappelijk tevens; men kan er evenwel den aard van eene som[illegible] niet aan toekennen, hoezeer daarin gezegd wordt, indien de Keizer van Rusland weigert regt te doen aan de opmerkingen, die daarin vervat zijn, Oostenrijk en Pruissen zich hunnerzijds zullen moeten bezig houden het beschermen van hunne belangen.

Tot zoover gaan de stellige berigten over de [illegible]sche quaestie. Overigens is het antwoord van den [illegible] noch te Weenen noch te Berlijn aangekomen, en [illegible] geen enkel man van het Oostenrijksche leger de [illegible] overgetrokken. Al hetgeen daaromtrent gemeld [illegible] berust nog steeds op gissingen en berekeningen.

In de zitting van Dingsdag heeft de heer Phillimore in het Lagerhuis eene motie gedaan, strekkende om te verklaren, dat het beginsel, door het gouvernement aangenomen, omtrent de regten van de neutrale vlag, [illegible] en onstaatkundig was, en dat, overeenkomstig [illegible] gebruiken, de goederen van den vijand aan boord van een bevriend schip moeten worden in beslag genomen, [illegible] de goederen van eene bevriende mogendheid ook aan boord van een vijandelijk schip moeten worden geëerbiedigd, in één woord, dat men het beginsel: *vrij schip vrij goed* moest loslaten. (Zie *Engelsche Post*.)

De heer Molesworth bestreed die motie namens het gouvernement en verzocht eene stemming over het in overweging nemen van die motie. Het Huis was niet in voegzamen getale bijeen om tot de stemming te kunnen overgaan, zoodat die motie verviel.

In de zitting van 3 Julij heeft de Minister van [illegible]landsche Zaken van Hanover in de Tweede Kamer verklaard, dat het berigt onjuist was, dat het ministerie en de Koning reeds besloten hadden, zonder eenige [illegible] tot de Oostenrijksch-Pruissische overeenkomst toe [illegible]den; hij heeft er echter bijgevoegd, dat de pogingen van Hanover werkelijk naar dat doel gerigt zijn, dat [illegible] de wijze van toetreding zoekt en dat het te hopen is, dat men een middel tot overeenkomst zal vinden.

De aangelegenheden van Spanje trekken bijna e[illegible] de aandacht als de Oostersche quaestie. Ook omtrent die aangelegenheid zijn de berigten zeer tegenstrijdig. [illegible] de depêches van het Spaansche gouvernement alles [illegible] het gunstigste daglicht voorstellen, hebben de bui[illegible]sche bladen, waaronder het goed onderrigte blad [illegible] *sager de Bayonne*, berigten medegedeeld omtrent [illegible] strijd, die den 30sten Junij onder de muren van Ma[illegible]drid heeft plaats gehad (zie Fransche post). [illegible] daaruit zien, dat de uitslag van dat gevecht [illegible] gunstig voor het Gouvernement is geweest. Versch[illegible] bladen beweren, dat die berigten zeer onpartijdig [illegible] echt zijn. Men moet evenwel toegeven, met het [illegible] *des Débats*, dat het Gouvernement reeds viel [illegible] wonnen, naardien het den eersten schok heeft [illegible] doorstaan. Het Gouvernement wachtte toch hoogst[illegible]lijke versterkingen, die zich in verschillende oorden [illegible] zamentrekken en toesnellen, zoodat de toestand [illegible] opstandelingen hagchelijk zal worden, indien zij [illegible] krachtige ondersteuning erlangen door verderen [illegible] troepen of door opstanden in de provinciën. In het overgestelde geval wordt de toestand van het Go[illegible]ment zeer moeijelijk. Op het tijdstip, dat de laatste [illegible]ten verzonden werden, des morgens van den [illegible] trok het geheele garnizoen van Madrid tegen de [illegible] op, en zou er een belangrijke strijd plaats hebben.

Men heeft echter later eene depêche van Madrid [illegible] 3den ontvangen, waarin gezegd wordt, dat Madrid [illegible] provinciën, rustig zijn; dat het Gouvernement [illegible] versterkingen wachtte en dat de opstandelingen [illegible] Aranjuez bevonden, op 10 mijlen van Madrid. [illegible] daarin echter geen woord over den strijd, die [illegible] correspondentiën van verschillende zijden tegen [illegible] Julij werd te gemoet gezien. Wij wachten dus [illegible] langstelling nadere tijdingen; want daaruit zal het blijken, of de rebellen den strijd vermeden hebben tot Aranjuez zijn teruggetrokken, dan wel of zij [illegible] en tot daar achtervolgd zijn.

Den 4 Julij heeft de Koning van Pruissen de [illegible] van den nieuwen Raad van State hervat. Daarbij [illegible] Koning eene rede uitgesproken, waarin hij de [illegible] kennen geeft, dat de pligt van dat ligchaam [illegible] zich tegen alle nieuwigheden te verzetten.

De twee sectiën van den Zwitserschen bond [illegible] den 3den dezer op nieuw te Bern bijeengekomen. [illegible] Raad der Staten, waarvan de afgevaardigden [illegible] cantons worden benoemd, twee voor elken [illegible] de vergadering den heer James Fazij, den bekenden [illegible]caal, die in November ll. uit den Raad van [illegible] Genève is geweerd, tot President en den heer [illegible] van Turgau tot vice-president benoemd.

In den nationalen Raad, waarvan de afgevaardigden naar evenredigheid van de bevolking worden [illegible] zijn de heeren von Dubs uit Zurich, en Casimir [illegible] uit Lucern, tot president en vice-president benoemd [illegible] heeren zijn gematigde radicalen. De laatste had [illegible] tegen den heer Tourte, ook een lid van het [illegible] bestuur van Genève, waarop hij slechts [illegible] stemmen de overwinning heeft behaald.

ENGELSCHE POST.

Londen, 5 Julij. In de zitting van het Lagerhuis van gister avond stelde de heer Phillimore voor, om, alhoewel, van wege de bijzondere omstandigheden des oorlogs, eene oogluiking van het beginsel, dat vijandelijk goed in een bevriend schip wettige prijs is, kon worden geregtvaardigd, te verklaren, dat het opgeven van *het regt* daartoe onbestaanbaar zou zijn met de veiligheid en de eer des lands. Hij haalde onderscheidene autoriteiten aan, zoo oude als nieuwe, ten betooge, dat twee groote beginselen van internationale maritieme wetgeving gevestigd waren: namelijk, dat het goed van den vijand in een bevriend schip mag worden verbeurd verklaard, en dat bevriend goed in een schip van den vijand vrij is en behoort teruggegeven te worden. Voorts trad hij in een uitvoerig betoog van de redenen, waarop die beide beginselen gegrond waren, waaruit hij tot de slotsom kwam, dat de leer «vrij schip vrij goed» niet houdbaar was.

De motie werd door den heer Mitchell ondersteund, die evenwel nog verder wenschte te gaan en zelfs geene oogluiking wilde gedoogen.

De Minister Molesworth zeide, dat de motie twee verschillende vraagstukken opwierp: een van practicalen en politieken aard; het ander van theoretischen aard op het gebied der internationale wetgeving, met betrekking tot de regten der onderdanen van neutrale staten ten aanzien van oorlogvoerende mogendheden. De Minister ontkende, dat het regt, om vijandelijk goed aan boord van een bevriend schip te confisqueren, onbetwistbaar zou zijn; de wettigheid der, door den heer Phillimore aangehaalde autoriteiten, scheen den Min. dan ook zeer twijfelachtig toe, en hij beriep zich op het gezag van bijna alle hedendaagsche schrijvers, die juist omtrent dit punt ten eenemale met de vroegere schrijvers verschilden en de leer verkondigden: «vrij schip vrij goed.» De Minister ontwikkelde zeer breedvoerig de argumenten, waarop de voorstanders van de uitbreiding der neutraliteits-regten zich beroepen; van hen, die beweerden, dat eene oorlogvoerende mogendheid geen meer regt had, om een neutraal schip te onderzoeken, ten einde vijandelijk goed op te sporen, dan om, voor dat doel, eene onzijdige haven binnen te zeilen, en dat, zoolang een onafhankelijk souverein in vrede was met eene oorlogvoerende mogendheid, laatstgenoemde geen regt hoegenaamd had, om eenig onderzoek te doen naar de goederen aan boord van schepen der onderdanen van den neutralen souverein. Het beginsel, dat door den heer Phillimore was vooropgezet, was zoo weinig houdbaar, dat de Minister het als onwederlegbaar valsch verklaarde, en hij beriep zich op bilaterale tractaten, tusschen Engeland en de zeemogendheden van Westelijk Europa gesloten, op dat van 1654 met Portugal aangegaan, hetwelk reeds dat beginsel «vrij schip vrij goed» huldigde; welk beginsel, derhalve, reeds sedert twee eeuwen was erkend geworden, al mogt het dan ook niet ten alle tijde zijn in toepassing gebragt.

Na deze verdediging van het milde beginsel, waarop Frankrijk en Engeland de regten der neutraliteit in den tegenwoordigen oorlog hebben gebaseerd, stelde de heer Bowijer, als amendement op de motie van den heer Phillimore, voor, om door het Huis te doen verklaren, dat «de gedragslijn door H. M. Gouvernement, in overleg met dat van den Keizer der Franschen genomen, in overeenstemming is met de gezonde beginselen van staats- en publiek regt.» Het Lagerhuis evenwel niet meer in genoegzamen getale aanwezig zijnde, verviel de motie met het daarop gestelde amendement van zelve.

De *Times* van heden wijdt aan deze discussie een hoofdartikel, waarin dat blad verklaart geheel in te stemmen met de meening des Ministers. Het beginsel «vrij schip vrij goed» is eene overwinning, door de beschaving van twee eeuwen behaald, die, volgens dat blad, door een enkele redevoering uit den mond van den heer Phillimore niet vernietigd zal worden.

— Men leest in den *Morning Herald*:

«Men heeft aan onze marine vier linieschepen, eenige stoomschepen en eenige transportschepen gevraagd, om een leger van 6000 man Franschen naar de Oostzee over te voeren. Twee dier linieschepen zijn reeds gereed: de *Algiers*, van 91 stukken, een schroefstoomschip, onder bevel van kapt. Talbot, en de *Hannibal*, kapt. Grey, van 91 stukken, eene schroefboot, thans te Sheerness.

«Deze twee linieschepen, met de *St. Vincent*, te Portsmouth, en de *Royal William*, van 120 stukken, te Devonport, zullen zich naar Cherburg begeven, of wel bij Duins de komst der Fransche troepen afwachten, en zij zullen onze dappere bondgenooten aan boord nemen. Zij zullen [illegible] magazijnen geapproviandeerd worden.»

— Gister is een huis ingestort in Farringdon-street, waardoor zes menschen onder het puin bedolven werden.

— De politie te Liverpool heeft een zonderling middel uitgedacht, om nachtelijke inbraken te voorkomen. Alle personen, die te kwader reuk staan en na zonsondergang op straat worden gevonden, worden tot den volgenden ochtend in bewaring gebragt.

DUITSCHE POST.

Weenen, 6 Julij. Prins Gortschakoff is gisteren avond hier van St. Petersburg aangekomen.

— Het antwoord van den Keizer van Rusland, dat hij zou overbrengen, zou niet voldoende zijn.

— Het decreet, waarbij de nieuwe leening wordt opengesteld, is verschenen. De leening is geheel vrijwillig. De verlangde som bedraagt minstens 350 millioen florijnen; zij zal tot 500 mill. fl. kunnen worden verhoogd indien het bedrag der inschrijvingen, die, den 24sten werden opengesteld, dit toelaat.

— De veldtuigmeester baron von Hess heeft, bij het aanvaarden van het opperbevel over de Oostenrijksche troepen aan de grenzen van Herzogewine en van Russisch-Polen, eene proclamatie uitgevaardigd, waarin hij zijne langdurige diensten in de krijgsdienst herinnert en een beroep doet op de trouw en de tucht der troepen.

— Men leest in de *Presse*:

«De berigten van het oorlogstooneel loopen tot 27 Junij. De voorhoede van het Turksche leger van den Balkan vervolgt zijne beweging naar de Dobrudscha. Er is sprake van, om zich van die streek meester te maken en om, in overeenstemming met de verbondene vloten, de Russen aan te vallen, in geval zij niet vrijwillig Moldavie en Wallachije zullen ontruimen. Generaal prins Gortschakoff is, bij dagorde van prins Paskewitsch tot opperbevelhebber benoemd.»

— Men meldt uit Jassy, dat alles aantoont, dat Moldavie en het oosten van Wallachije niet door de Russen zullen worden ontruimd. Men vestigt een groot kamp te Belze, in Bessarabie, voor de in dezen oorlog verminkte soldaten wier getal wel 10,000 reeds bedraagt. Men heeft in het Russische leger het gerucht verspreid, dat de grootvorst, vermoedelijk erfgenaam van den troon, in Moldavie zou komen. Op den 26sten was de regterzijde van prins Paskewitsch nog steeds verlamd.

— De Turken maken zich gereed, om, in vereeniging met de verbondene vloten, de Russische flotille op den Donau aan te vallen.

— Men heeft berigten uit Athene van 27 Junij.

Hadji-Petros, het hoofd der opstandelingen, heeft zijne belofte van onderwerping verbroken; hij is door de Turken aangevallen en geslagen geworden.

De Koning heeft zijne belofte om zijne bijzondere secretaris te ontslaan ingetrokken. Zijne ministers nemen maatregelen om hem met geweld te doen inschepen en naar Triest te doen vervoeren.

De reeds door ons vermelde gevangenneming van den generaal Spiro Milios heeft plaats gehad, omdat hij weigerde rekening en verantwoording te doen.

Berlijn, 6 Julij. Berigten uit Kopenhagen van gisteren melden, dat de cholera onder het garnizoen van Kroonstad is uitgebarsten.

— De zinsneden van de Oostenrijksche depêche van 3 Junij, die de uitnoodiging aan Rusland om de vorstendommen te ontruimen, bevatten, luiden aldus:

«De Keizer van Rusland zal, door in zijne wijsheid al «deze beschouwingen te overwegen, de waarde op prijs «schatten, die de Keizer, onze doorluchtige meester, er «aan hechten moet, dat de Russische legers hunne opera«tien in de landen over den Donau niet verder vervolgen «en om zijnerzijds stellige aanwijzingen te verkrijgen over «het juiste tijdstip — naar wij hopen, niet te ver verwij«derd, — waarop hij een einde aan de bezetting der «vorstendommen zal maken.

«Keizer Nicolaas wil den vrede, wij twijfelen er niet «aan. Hij zal dien ten gevolge bedacht zijn op de midde«len om een staat van zaken te doen ophouden, die dage«lijks meer en meer strekt om voor Oostenrijk en Duitschland «eene ontuitputtelijke bron van rampen te worden.

«Hij zal met door eene onbepaalde voortduring van die «bezetting, of door aan de ontruiming voorwaarden te «stellen, waarvan de vervulling onafhankelijk van onzen «wil zou zijn, aan Keizer Frans Joseph den dringenden «pligt willen opleggen, om zelfs de middelen in overwe«ging te nemen, ten einde de belangen te beschermen, «die door den tegenwoordigen toestand zoo zeer worden «bedreigd.

«Gij zult wel, mijnheer de graaf (Esterhazij, gezant van «Oostenrijk te St. Petersburg, enz.)»

De Pruisische Nota, die bestemd is om deze poging te ondersteunen, eveneens gerigt aan den gezant van Pruissen te St. Petersburg, zegt ten slotte het volgende:

«De Koning hoopt, dat de Keizer de zaak in questie op «een terrein zal terug brengen, dat praktische uitgangs«punten opleveren zal, ten einde den weg te banen tot «eene voldoende oplossing, terwijl de krijgskundige han«delingen van wederzijde verkort en beperkt zullen worden.

«Onze doorluchtige meester hoopt dus, dat de tegen«woordige stap bij Z. M. den Keizer van Rusland eene «ontvangst zal vinden, overeenkomstig met de gevoelens, «die ze hebben ingegeven, en dat het antwoord, dat wij «even als het kabinet van Weenen met de hooge belang«stelling wachten, die er het gewigt van medebrengt, «van dien aard zal zijn, dat het den Koning van de treu«rige noodzakelijkheid zal afhouden, die hem door zijne «pligten en verbindtenissen zou worden opgelegd.»

In beide staatsstukken worden deze zinsneden voorafgegaan van eene uitvoerige uiteenzetting van den toestand der twee groote Duitsche mogendheden in de Oostersche quaestie, waarbij deze stap wordt geregtvaardigd. Men weet niet of deze uiteenzetting geheel gelijkluidend is in de twee depêches, zooals dit te Techtsen was overeengekomen. De aangehaalde zinsneden vormen in elk geval de hoofdzaak.

FRANSCHE POST.

Parijs, 6 Julij. De *Moniteur Universel* bevat de volgende tijdingen:

Men schrijft uit Konstantinopel van 25 Junij, dat prins Napoleon den 23sten en de generaal de Saint-Arnaud den 24sten naar Varna vertrokken zijn, waar 50,000 man zijn vereenigd.

Generaal Bousquet rukte steeds van Adrianopel op Schumla:

De vloten lagen steeds op dezelfde plaats.

Eene afdeeling van de Russische vloot is, uit Sebastopol gezeild en heeft eenige kanonschoten met drie kruisers gewisseld. Deze laatsten zijn de vereenigde vloten gaan waarschuwen. Men gelooft, dat het Russische eskader naar de haven is teruggekeerd.

— Men wil, dat de generaal Baraguay d'Hilliers heden deze stad verlaat, om zich naar Boulogne te begeven, ten einde de daar bijeengetrokkene troepen te inspecteren en zich bijna dadelijk daarop met eene divisie van het legercorps, waarover hem het bevel is opgedragen, naar de Oostzee in te schepen. De eerste divisie, waar de generaal mede vertrekt, zal weldra door eene andere gevolgd worden.

De generaal Baraguay d'Hilliers neemt als aide-de-camp zijn neef mede, den heer Maximilien Foix, de derde zoon van den beroemden generaal Foix.

Engeland zal het grootste gedeelte van de vloot leveren, die dit legercorps naar de Oostzee zal overvoeren.

Deze energieke ijver bewijst het vaste besluit van de beide Westersche Gouvernementen, om nog in dit jaar groote slagen te doen. De administratie heeft de grootste werkzaamheid aan den dag gelegd: want terwijl voortdurend belangrijke verschepingen van troepen te Marseille en te Toulon plaats hadden, heeft men toch de regementen weten aan te vullen, ze geheel op voet van oorlog gebragt, hen van al het noodige, om te kamperen voorzien, enz., en ze eindelijk bij de haven van inscheping naderbij gevoerd, ter beschikking van den generaal, die het bevel over de expeditie zal voeren.

De *Moniteur* deelt het volgende uit Berlijn, 4 Junij, mede:

«Men berekent, dat men eerst binnen 3 of 4 dagen het antwoord van den Czaar op de Oostenrijksche sommatie zal kunnen ontvangen; maar men onderstelt, dat het niet voldoende zal kunnen zijn.»

— De *Moniteur Algérien* van 30 Junij deelt mede, dat de stammen in het land der Zouavas geheel tot onderwerping geneigd waren ten gevolge van de gevechten van 17 en 20 Junij, rond den Sebt der Beni-Bowyaya, zoodat de Beni-Menguillet en de Beni-Rater zich hebben onderworpen.

Den 26 vertrok de gouverneur-generaal, na vooraf de meeste bagage naar Biscuit-ville te hebben gezonden, tegen de Beni-Hidjer op, door het land der Beni-Thouragh heen. De bewoners van de streken, waardoor het legercorps trok, kwamen het allen ongewapend te gemoet en zelfs geen enkel geweerschot werd op de troepen gelost, hetgeen wel een wonder in Kabylie is.

De Gouverneur-Generaal is, na zijn vertrek van den Sebt, op de grenzen van het land der nog niet onderworpene Beni-Hidjer gaan kamperen en zet zijne operatien voort.

Madrid, 1 Julij. Volgens de berigten van gisteren stonden de troepen van het Gouvernement en de insurgenten tegenover elkander; na het afzenden van de berigten, werd de *Venta del Espiritu santo* en *Vicalcaro* het tooneel van een bloedigen strijd, waarbij de troepen van het Gouvernement tot voorbij de *Fonda de la alegria* werden teruggeslagen. Drie carrés, die achtereenvolgens op verschillende punten werden gevormd, werden telkens op bevel van den Minister van Oorlog ontbonden. Er werd een vierde onder het *Retiro* gevormd, waarop 10 eskadrons onder bevel van de generaals Dulce en O'Donnell in persoon, op het centrum aanvielen, terwijl de guerillas de flanken bestookten. Twee malen werd er man tegen man gestreden; twee malen werden de opstandelingen door het schrootvuur teruggeworpen. De insurgenten wilden zich blijkbaar meester maken van eenige stukken, die op de hoeken van het carré waren geplaatst. Toen de avond viel, rukten de troepen van het Gouvernement naar de poort van Alcala terug; plotseling werd een escadron getrouwe kavallerie door eene sterke afdeeling lanciers van de insurgenten omringd, die zich achter het *Torreros*-plein verborgen hadden. De insurgenten vermeesterden in de daardoor ontstane verwarring vier stukken en, naar men beweert, ook ruim 200 gevangenen.

Volgens geloofwaardige particuliere berigten hebben beide partijen evenzeer geleden. De kavallerie der insurgenten heeft veel van het schrootvuur te verduren gehad, maar hunne lanciers hebben bijna het bataillon van de *Reina Gobernadora* en de gendarmerie te paard vernield.

Het kabinet tracht de bevolking tot rust te stemmen en wil den strijd voortzetten. Gisteren avond werd de stad op bevel van de politie geillumineerd en men liet aan blinden een «*waarachtig*» verslag van de schitterende overwinning door het garnizoen van Madrid behaald, verkoopen.

Er loopen geruchten, dat de insurgenten van Toledo en Valladolid versterkingen hebben ontvangen. Tevens zegt men, ofschoon het allezins behoort bevestigd te worden, dat de generaal Narvaez zich heden te Vallecas zal bevinden en zich met de generaals der opstandelingen, Dulce, O'Donnell, Messina, Ros de Olano en Armero vereenigen.

Er zijn loopgraven aan de poort van Atocha geopend; men ziet aan het spoorweg-station de voorposten van de rebellen. Alle poorten van Madrid zijn streng gesloten.

Vier uren des nachts. De insurgenten bezetten in grooten getale de vallei van Vallecas, op eene kleine mijl van Madrid. Het Gouvernement wacht ook versterking. Goed onderrigte personen beweren evenwel, dat de verwachte troepen zich bij de opstandelingen hebben gevoegd. Het geheele garnizoen bijna rukt tegen de opstandelingen uit. Alle winkels zijn gesloten. De wachten van het Retiro, en bijna alle ambtenaren hebben zich in allerijl gewapend. Men verzekert, dat verscheidene compagnien van het garnizoen zich gisteren bij de rebellen hebben gevoegd. Het garnizoen staat onder bevel van den generaal Campuzano, die men, ten onregte, aan het hoofd der rebellen heeft genoemd, Vista-Hermoza en Blaser, Minister van Oorlog. Het Gouvernement heeft nog geenerlei versterking ontvangen; maar het 4e reg. van linie (*Princessa*) en het 1ste reg. kavallerie (*Rey*) zijn uit Valladolid vertrokken en snellen naar Madrid, benevens 3,000 man infanterie van Burgos, onder generaal Turon en generaal Rivero met de troepen van Saragossa.

Terwijl de berigten uit de hoofdstad aldus luiden, heeft de kapitein-generaal van Madrid, generaal Lara, een verslag aan den Minister van Oorlog openbaar gemaakt, waarin gezegd wordt, dat de opstandelingen in den strijd voor Madrid geheel geslagen, en in de rigting van Torreja gevlugt zijn; terwijl de Gouvernements-troepen zelfs nog geen 30 gewonden zouden tellen.

Binnenland.

's Gravenhage, 7 Julij.

BERLIJN, 7 Julij. De *Preuss. Zeit.* meldt nopens het antwoord van den Czaar op de jongste Oostenrijk-Pruissische nota, dat Rusland aanneemt, de gemeenschappelijke bescherming der Christenen, door de vier groote mogendheden in het Weener protocol vastgesteld. De Russische troepen zullen het Turksche grondgebied ontruimen, wanneer de Westersche mogendheden insgelijks hunne troepen teruggetrekken en Oostenrijk de vorstendommen niet binnenrukt. Om strategische redenen zullen de Russische troepen de linie van Sereth bezet houden en is de Russische regering overigens geneigd om nopens den vrede te onderhandelen, mits zij een waarborg hebbe, dat in dien tusschentijd niets tegen haar zal ondernomen worden.

Z. M. heeft op daartoe gedaan verzoek, eervol ontslag verleend aan Mr. A. van Goudoever, als schoolopziener in het 4de schooldistrict der provincie Utrecht, en in diens plaats benoemd den heer G. Leignes Bakhoven, conrector der Latijnsche school te Utrecht.

---

* Heden ten 12 ure, is, niettegenstaande het ongunstig weder, in de Maliebaan de inspectie gehouden over het regement grenadiers en jagers, en zulks, zoo als men weet, tot herinnering aan de oprigting van die keurkorpsen vóór 25 jaren. Even voor 12 ure verscheen Z. K. H. de Prins van Oranje in de uniform van officier der grenadiers op het veld, vergezeld van HD. gouverneur, den heer Casembroot. Kort daarna volgde Z. K. H. Prins Frederik, te paard gezeten, vergezeld van HD. staf. Onder het spelen van muzijk, onder de uitvoering van het volkslied en terwijl door de batterij rijdende artillerie een saluut van 21 kanonschoten werd gelost, werd door Z. K. H. de inspectie gehouden. De herwaarts overgekomen heeren, vroeger officieren van het regement, die meerendeels in uniform waren, volgden den Prins bij de inspectie; na den afloop daarvan werd door het regement een carré geformeerd. Toen hield de kolonel-kommandant, baron van Geen, eene korte toespraak, waarin hij de officieren, onderofficieren en manschappen herinnerde, dat het heden juist de dag was, waarop het regement werd opgerigt, dat, gedurende 25 jaren, op vele plaatsen en bij verschillende omstandigheden getoond had zijne roeping te kennen, en die waardig te zijn; dat het zich door krijgstucht en moed had onderscheiden, dat er nog slechts enkelen bij het regement waren, die de eerste oprigting hadden bijgewoond, en die onafgebroken daarbij hadden gediend. Hij verzocht dezen zich voor het front te plaatsen. Het waren de kapitein Staringh, de sergeant-tamboer Bartels, de sergeant van de jagers Baard, en de hoornblazer Tichauzer, wier borsten van bewezen trouwe dienst getuigden en aan wie bij deze gelegenheid ook de eer zou worden toegekend om bij het defileren ter regterzijde van HH. KK. HH. de prinsen plaats te nemen. Na voorlezing van eene dagorder aan het regement sprak Z. K. H. prins Frederik den heeren officieren, onder-officieren en manschappen toe. Het strekte Z. K. H. tot een bijzonder genoegen het woord tot het regement te kunnen rigten, dat hij voor 25 jaren terzelfder plaatse voor het eerst had begroet. Z. K. H. bragt daarbij in herinnering hoe het vaandel, hetwelk het middenpunt van de vereenigde troepen uitmaakt, zich allerwege steeds op roemrijke wijze had vertoond, in welke omstandigheden het regement zich ook mogt hebben bevonden. Hij twijfelde er niet aan, dat de roem en eer, die het regement in het verledene had verworven, zoo door betoonden moed als krijgstucht, ook in het vervolg zouden worden gehandhaafd tot eer van den koning en het vaderland. Deze toespraak, alsook de vorige, werd door de uitvoering van muzijkstukken afgewisseld. Het geliefkoosd «Wilhelmus» werd aangeheven, dat door een herhaald «leve de Koning!» van de zijde van het regement werd opgevolgd. In weerwil van het ongunstige weder, hadden zich honderde toeschouwers in de Maliebaan begeven, om getuige te zijn van het feest dat aldaar gevierd werd.

Toen deze plegtigheid was afgeloopen en het korps naar de kazerne was teruggekeerd, was daar alles in gereedheid gebragt om de manschappen feestelijk te ontvangen. Van wege het Stedelijk Bestuur werden zij op brood, kaas en bier onthaald. Algemeene vreugde heerschte onder de krijgslieden. Het balkon was smaakvol versierd met Oranje en Nederlandsche vlaggen. Heden middag zal op het Huis ten Bosch het diner van heeren officieren plaats hebben. Na den afloop daarvan zal het korps muzijkanten van het regement zich voor de Societeits-tent in het Bosch doen hooren, waar de heeren officieren zich dan weder zullen vereenigen.

Gister is alhier geopend de negen en dertigste vergadering van de Algemeene Synode der Nederlandsche Hervormde Kerk, zamengesteld als volgt: president P. C. Molhuijsen, predik. te Deventer; vice-president R. J. Koning, predik. te Limmen; secundus van den vice-president G. J. F. Cramer von Baumgarten, predik. te Midwolde; secretaris H. P. Timmers Verhoeven, te 's Gravenhage; quaestor-generaal P. J. Ameshoff, te Amsterdam; hoogleeraren; preadviserende leden: dr. A. Niermeijer, hoogl. te Leyden; dr. H. Bouman, hoogl. te Utrecht; dr. W. Muurling, hoogl. te Groningen; afgevaardigde predik. en ouderlingen: uit Gelderland, J. Witkop, predik. te Zutphen; mr. J. M. de Kempenaer, ouderl. te Arnhem; uit Zuidholland, J. P. Ott, predik. te Groot-Ammers; mr. J. F. C. Moltzer, ouderl. te Leyden; uit Noordholland, mr. J. A. Kluppel, ouderl. te Alkmaar; uit Zeeland, J. P. H. Reijers, predik. te Brouwershaven; uit Utrecht, J. W. Middelburg, predik. te Maartensdijk; uit Friesland, P. A. C. Hugenholtz, predik. te Dokkum; uit Noordbrabant, S. H. Gerritsen, predik. te Vlijmen; uit Drenthe, J. J. Swiers, predik. te Havelte; uit Limburg, dr. J. W. Suringar, predik. te Maastricht; van wege de Commissie tot de Zaken der Waalsche kerken: dr. P. J. J. Mounier, predik. te Amsterdam; van wege de Commissie tot de Zaken der Protestantsche kerken in Neêrlandsch Oost- en West-Indie, dr. G. Ruitenschild, predik. te 's Gravenhage.

---

* Bij Z. M. besluit van den 6 Junij jl, no. 83, is bepaald dat het handgeld voor de rekruten, die zich voor de koloniale dienst verbinden, hetwelk thans voor Nederlanders *f* 40 en voor vreemdelingen *f* 24 bedraagt, voor de eersten tot *f* 60, en voor de laatsten tot *f* 40 zal worden verhoogd, van welk bedrag den belanghebbenden al dadelijk vóór hunne opzending naar Harderwijk, ¼ zal kunnen worden uitbetaald.

---

* In de residentie is aangekomen, en aan het hôtel *de Bellevue* afgestapt, de graaf Don Augustin Guillermo Navarro, met familie, komende van Peru.

---

* Bij besluit van den gemeenteraad van Sommelsdijk, van 29 Mei jl. is besloten tot het instellen op den laatsten Woensdag der maand April van ieder jaar, van eene vrije voorjaars Paarden- en Veemarkt, en, op den eersten Woensdag in de maand November van ieder jaar, van eene vrije najaars Paarden- en Veemarkt in die gemeente.

Uit het verslag van Gedep. Staten aan de Prov. Staten van Noordholland blijkt, o. a., dat de wettige bevolking dier provincie bedroeg, op 31 Dec. 1853, 509,767 zielen (243,761 m., 266,006 v.), waarvan 133,074 (91,321 m., 91,253 v.) ten platte lande; 326,693 (151,940 m., 174,753 v.) in de steden; de feitelijke bevolking: 514,755 zielen (246,030 m., 268,725 v.) waarvan ten platten lande 184,761 (92,631 m., 92,130 v.); 329,994 (153,399 m., 176,595 v.) in de steden. (Hieronder zijn begrepen 2338 m. van de landmagt, 713 van de zeemagt; 427 krankzinnigen (178 m., 249 v.) en 1022 gevangenen (921 m., 101 v.) De geboorten hebben in 1853 bedragen: in de steden 6138 m., 5590 v.; ten platten lande 3842 m., 3452 v. Er zijn in 1853 gesloten 2673 huwelijken in de steden, 1654 ten platten lande. Scheidingen van tafel en bed in de steden 4, ten platten lande 2. Echtscheidingen in de steden 29, ten platten lande 3. Het bedrag der sterfte over 1853 was in de steden 4363 m., 4470 v.; ten platten lande 2197 m., 2123 v. — De wettige bevolking was, naar de godsdienstige gezindten verdeeld, als volgt: Hervormden: Nederduitsche 272,642, Waalsche 3174, Presbyteriaansche 205, Episcopalen 143, Evang. Lutherschen 32,757, Hersteld Lutherschen 8748, Doopsgezinden 15,190, Remonstranten 1458, Moravische Broeders 13, Christelijke Afgescheidenen 1893, Roomsch-Katholyken 140,027, Bisschoppelijke Klerezy 2628, Israëliten: Nederd. 27,379, Portugesche 3660. Tot geene der genoemde gezindheden behoorende 450. — In 1853 hadden uit de provincie 44 landverhuizingen plaats. — De berigten omtrent den algemeenen toestand van het armwezen in 1853, luiden over het algemeen niet gunstig. Het aantal bedeelden heeft dat van het voorgaande jaar overtroffen, en de uitgaven, welke ter voorziening in den toestand van die bedeelden moesten worden aangewend, waren aanmerkelijk hooger. — De binnenlandsche handel was niet minder levendig dan de buitenlandsche, ofschoon de omzettingen op de meeste marktplaatsen niet zoo belangrijk zijn geweest als vroeger. De oorzaak van den algemeenen achteruitgang der buitenlandsche scheepvaart vloeit in de eerste en voornaamste plaats voort uit de mindere vaart van en op Amsterdam.

In de zitting van de Staten van Noord-Holland van gisteren is o. a. verslag uitgebragt, bij monde van den heer Koenen, nopens den brief van Ged. Staten, omtrent de grensbepaling en verdeeling van de gronden van het Haarlemmermeer, houdende, dat aan de Tweede Kamer een adres mogt worden gerigt, met verzoek om de deswegens ingediende voordragt van wet niet aan te nemen, opdat van Regeringswege een ander ontwerp dienaangaande zoude kunnen worden ingediend, waarbij de polder in zijn geheel werd behouden, of in twee gemeenten verdeeld. Vermits de zaak spoed vorderde, heeft de vergadering zich met dit voorstel vereenigd, en is, bij groote meerderheid van stemmen, eene commissie benoemd, bestaande uit de heeren O. Alewijn, Merens, Koenen, Cordes en M. Imans, aan welke het ontwerpen van een dergelijk adres is opgedragen. (*H. C.*)

De zestigste jaarlijksche openbare vergadering van het *Algemeen Nederlandsch Zendeling-Genootschap* zal te Rotterdam, op Woensdag 19 dezer, gehouden worden in het kerkgebouw. der Remonstrantsch-Gereformeerde gemeente aldaar.

Te Leeuwarden is door de Provinciale Staten van Friesland met 27 van de 41 stemmen, bij eerste stemming, de heer Fronger de Haan Fz., als suppletoir lid van Gedep. Staten voor 1854/55 herkozen.

De HH. H. en J. Heuveldop te Leeuwarden, hebben voor hunne naar de tentoonstelling te New-York gezonden fabriekaten, de Amerikaansche zilveren medaille van verdienste voor industrie en handel ontvangen.

Wij hebben Kaapsche dagbladen tot 25 Mei ontvangen, welke geen ander belangrijk nieuws behelzen, dan dat het Koloniaal parlement, van 30 Junij in de Kaapstad bijeen zal komen. Het lokaal, onlangs door den ouden Wetgevenden Raad gebruikt, werd voor den nieuwen Raad in gereedheid gebragt, terwijl voor de Volksvergadering nog geen vergaderplaats was aangewezen. De verkiezingen waren op vele plaatsen afgeloopen en g… andere geregeld voort.

Z. M. stoomschip *Soembing*, onder bevel van… ter zee 1ste kl. G. Fabius, van Konstantinopel, … Gibraltar en Teneriffe naar Batavia bestemd, is … Mei ll. in den Simonsbaai (Kaap de Goede Hoop) … geloopen, doch heeft den 21sten dier maand de reis … gezet.

Met het schip *Carolina Agnes* zijn den 16 Mei … der drie Nederlandsche onderwijzers, de heeren K… Serrurier en van der Eb, aan de Kaap de Goede … gearriveerd.

Dat de zucht tot verspreiding van nuttige kennis … ons land, in den laatsten tijd meer en meer al… wordt, blijkt vooral uit de vele werken, die de u… sels zijn dat lofwaardig pogen. Daaronder … vooral gerangschikt te worden, het *Weekblad voor* … *Standen*, dat nu reeds twee jaren bestaat en waar… redactie steeds met onverflaauwden ijver voortgaat … lezers nuttige, degelijke en tevens aangename lee… verschaffen. Dit blad is eenig in zijne soort; want … ver bestond hier te lande geen volksblad, zoo als men… lijken in Engeland, Duitschland, Frankrijk enz. be… tegenstanders van volksbeschaving en volksverlichti… lennatuurlijk dergelijke bladen onwelkom zijn; maar z… entegen, die belang stellen in de ontwikkeling van h… zullen gewis gaarne toejuichen de lofwaardige p… èn van de Redactie èn van den Uitgever van het … blad voor alle standen, die beide gedurende een … van twee jaren, hunne roeping getrouw, getoond … volksbeschaving, en alzoo het volksheil, te willen b… ren. De prijs, slechts vijf cents per week, kan o… beletsel zijn, om zich op dit blad te abonneren. … bestaat bij iederen boekhandelaar en postdirecteur … genheid.

Krimpen a/d Lek, 6 Julij. Aan de nieuwe s… timmerwerf alhier zijn reeds 60 menschen werkza… halve deze werf, zal er misschien binnen korten … ééne opgerigt worden. Eenige Engelsche ondernem… in onderhandeling over den aankoop van een stuk … om daarop de werf op te rigten. Men heeft reeds … winst geboden.

Groningen, 5 Julij. Er heeft zich alhier een … missie gevormd onder voorzitterschap van den Co… Konings, tot een *statistieke beschrijving van de Groningen.* Tot secretaris is benoemd de heer dr. … Cohen, en verder bestaat de commissie uit de … heeren Prof. H. C. v. Hall, U. G. Schilthuis Jz., … de Sitter, Dr. G. A. Statingh, Mr. B. Telligen, H. A. … allen alhier, en de heeren T. Borgesius, te Oude … Mr. A. J. van Roijen, te Onderdendam; G. A. V… te Winschoten; Dr. R. Westerhof, te Warffum, e… Weijland, te Veendam.

223ste Nederlandsche Staats-Lote…

17e LIJST. 5e KLASSE.

Uitgekomen hooge prijzen:

No. 6268 *f* 70 en Premie *f* 5000.

Prijs-Courant der Effecte…

AMSTERDAM, 7 Julij 1854.

Nederland.	Pct.	($\frac{7}{16}$	**Rusland.**	Pct.	
Ned. W. Schuld.	$2\frac{1}{2}$	$58\frac{7}{16}$ $\frac{11}{16}$			
Dito Certificat.	3	$70\frac{3}{4}$ $\frac{7}{8}$	*Hope* 1798/1816	5	98…
Dito dito	4	$87\frac{7}{8}$ 8 $7\frac{7}{8}$	Dito 1828/1829	5	98…
O. I. Leening.	4		Cert. 1831/1838	5	83…
Amort. Syndic.	$3\frac{1}{2}$		Dito Dito	$4\frac{1}{2}$	83…
Hand.-Maats.	$4\frac{1}{2}$		Dito *Hope*	4	77…
Belgie.			Dito *Stieglitz.*	4	76…
Certificaten.	$2\frac{1}{2}$		Dito dito 5e Ser.	4	
D° *Rothschild.*	$2\frac{1}{2}$	$48\frac{1}{8}$ $\frac{1}{4}$	Inschr. Assig.	6	
Frankrijk.			Certific. dito.	6	
Obligatien.	3				
Spanje.			**Polen.**		
Nieuwe	1	$18\frac{13}{16}$ $\frac{7}{8}$	Obligatien	4	
Dito Buitenl.	3				
D° Binnenl. °/m.	3	$35\frac{1}{4}$ $\frac{3}{8}$	**Oostenrijk.**		
Bew. Sp. Com.			Metalliek	5	62…
Amort. Schuld.			Dito bet. Amst.	5	73…
Portugal.			Dito letter B	5	73…
Londen nieuwe.	5	$36\frac{7}{16}$ $\frac{1}{2}$	Dito 1847	$2\frac{1}{2}$	31…
Dito uitgest.	4		Dito 1851/1852	$2\frac{1}{2}$	31…

Mexic., te Lond. 3 pct. $23\frac{13}{16}$, $\frac{7}{8}$, dito Onb. 2…

Onder den invloed van eenige aanzienlijke verkooporde… in de hoofdsoorten der genoteerde binnenl. en buitenl. … geeffectueerd werden, was de markt algemeen zeer … gestemd.

FRANKFORT, Donderdag 6 Julij. 5 pct. Metal… Spanje binn. 3 pct. $35\frac{3}{4}$; dito 1 pct. $18\frac{15}{16}$.

LONDEN, Donderdag 6 Julij. Consols op t. … Mexico N. 3 pct. $24\frac{3}{8}$, $24\frac{1}{2}$; Peru N. $4\frac{1}{2}$ pct. 68, 6… dor $3\frac{3}{4}$, $3\frac{7}{8}$; Gren. Uitg. $6\frac{3}{8}$, $6\frac{1}{2}$; Sardinie 5 pct. … Spanje 1 pct. $18\frac{7}{8}$, 19; dito 3 pct. buit. 38, 38; … tificaten $4\frac{1}{4}$, $4\frac{1}{2}$; dito Passive 4; Russen $4\frac{1}{2}$ pct. … dito 5 pct. 99, 99; Holl. 4 pct. 90, 90; dito $2\frac{1}{2}$ … $59\frac{1}{2}$.

De beurs was flaauw.

PARIJS, Donderdag 6 Julij. Fr. $4\frac{1}{2}$ pct. op t. … 3 pct. 72.85; Sp. Binn. 3 pct. $34\frac{1}{2}$; dito 1 pct. …

WEENEN, Donderdag 6 Julij. N. Metall. … $29\frac{1}{2}$; Wissel Londen 12.26.

MADRID, Maandag 3 Julij. Sp. binn. 3 pct. … Flaauwe beurs.

Gedrukt bij C. H. SUSAN, Jr., te 's Grave…